

KAMAJŲ ŠV. KAZIMIERO BAŽNYČIA IR PARAPIJA

Lietuvoje šiuo metu yra 17 bažnyčių, tituluotų vienintelio Lietuvos šventojo - Karalaičio Kazimiero vardu. Panevėžio vyskupijoje - dvi: Baltriškės (rektoratas) ir Rokiškio raj. Kamajų šv. Kazimiero bažnyčia.

Dabartinė (t. y. trečioji) Kamajų šv. Kazimiero bažnyčia 2013 metais minėjo istorijos šimtmetį, nors, pasak Rokiškio rajono architekto Laisvučio Aleksandro Trumponio, ji užbaigta statyti tik 1909 m. Pirmoji bažnyčia pastatyta 1635 m., antroji – 1737 m. ir trečioji – mūrinė 1897–1903 m. Antroji bažnyčia įvardyta kaip 3 klasės bažnyčia. Žinoma, kad 1860

m. Kamajuose klebonavo kun. Ignotas Macevičius, kartu eidamas ir Obelių dekanas, kuriam priklausė Kamajai, pareigas. Klebonui talkino vikaras Juozapas Jarockis. Kamajų parapijai priklausė Salų koplyčia, kurioje dirbo kun. Stanislovas Jankievičius (Jankevičius). Parapijoje buvo 7133 katalikai. 1872 m. Kamajuose dirbo klebonas kun. Juozapas Gauduševičius, vikaras – Juozapas Lukovičius. Parapijai priklausė koplyčia Salose, kuria rūpinosi kun. Apolinaras Kulakovskis. Parapijoje buvo 7 934 katalikai. 1904 m. Kamajuose administratoriumi nuo 1889 m. dirbo Jonas Jokimas (1845–1874–?); vikarais nuo 1903 m. Juozapas Lavdanskis (1864–1887–?) ir nuo tų pačių 1903 metų Domininkas Budvytis (1875–1900–?), filiją Salose nuo 1899 m. aptarnavo Jonas Jarošiūnas (1864–1887 –?). Po metų paskiriamas naujas vikaras kun. Vladislovas Venslavskis (1880–1905– ?) – daugiau vikarų nėra. Be Salų atsiranda koplyčia Duokiškyje, kurią aptarnauja kun. Kazimieras Mačanis (Mačionis ?). Parapijoje tuo metu buvo 9043 parapijiečiai.

Trečioji bažnyčia Kamajuose

Trečiąją bažnyčią Kamajuose suprojektavo inžinierius iš Rygos Florijonas Vyganovskis (suprojektavęs Josvainių, Panemunėlio, Pabiržės ir kt. bažnyčias, taip pat Kauno bazilikos koplyčią). 1896 m. buvo sudarytas Kamajų bažnyčios statybos komitetas (susirašinėjimas dėl statybos leidimo vyko jau nuo 1892 m. ir 1895 m. gautas neigiamas gubernatoriaus atsakymas).

Senoji bažnyčia buvo nugriauta 1897 m., per kelis metus pastatyta nauja – mūrinė bažnyčia. Panevėžio vyskupijos kurijos archyve (PVKA) esantis bažnyčios inventoriaus aprašas liudija, kad bažnyčios statyba baigta 1903 m.; Elenchuose nurodyti 1905 metai, o architektas L. A. Trumponi teigia, kad bažnyčios statyba vyko 1903–1909 m. Kamajų Šv. Kazimiero bažnyčia yra beveik gryno neogotikos stiliaus, dvibokštė, raudonų plytų, netinkuota (tinkuotas tik vidus), skardos stogu, su buvusiomis medinėmis apskardintomis bokštų smailėmis, kurios Kamajų miesteliui suteikdavo ryškų akcentą, matomą net už 8 kilometrų. Kryžminio plano Kamajų bažnyčia didelė (ilgis 48 m., plotis – 24 m., aukštis iki skliautų viršaus – 21 m.; mūrų aukštis iki smailių beveik 31 m., buvusių medinių apskardintų smailių aukštis apie 24–26 m., bendras buvusių bokštų aukštis iki kryžiaus viršaus apie 57,5 m.) trinavė, raudonų plytų fasado, stogai skardiniai, skliautus remia

galingi pilioriai su ornamentuotais kapiteliais. Bažnyčioje trys ažuoliniai neogotikiniai altoriai, sakykla ir aštuonios klausyklos, vargonai. Vitražai per karą buvo sunaikinti.

Kamajų Šv. Kazimiero bažnyčios vidus dekoruotas 1912 m. menininko Aleksandro Zaborskio iš Šiaulių. 1915 m. į Kamajus komendoriumi paskirtas kun. Konstantinas Steponavičius.

1915 m. gegužės 29 d. sudegė visai nemažas Kamajų miestelis. Išliko tik kažkoku stebuklu bažnyčia, klebonija (kiti klebonijos trobesiai taip pat supleškėjo) ir kelios žydų trobelės miesčiuko pakraštyje. Iš krautuvių išliko tik dvi pačios menkiausias. Gaisras prasidėjo 8 val. ryte. Dėl didelės sausros ir nepaprastai smarkaus vėjo, taip pat neturint miestelyje tinkamų gesinimo įrankių nebuvo beveik ne galima gesinti. Buvo susigriebta šauktis Rokiškio ugniagesius, bet kadangi už poros varstų nuo miestelio pasirodė perkrautos telegrafo vielos – reikėjo važiuoti arkliais. Tat kol ugniagesiai atvyko – visa jau beveik baigė degti. Be pastogės liko daugiau kaip 1 500 žmonių... Gaisras prasidėjo, kaip žmonės spėja dėl padegimo.

1909–1922 m. klebonu dirbo **kun. Vincentas Velžys** (1870 (**kitur 1860**)–1891–mirė 1934 10 16). 1921 m. vikaru paskirtas Adalbertas Novodzelskis (1892–1917– ?). Tuo metu Kamajams priklausė dvi filijos: Salos (kuratorius kun. Julius Paliukas) ir Duokiškis (kuratorius **Antanas Keraitis**, 1879–1903–?), 1923 m. tapęs Kamajų klebonu ir čia dirbęs iki 1933 m. 1921 m. Kamajuose gyveno 5 500 katalikų. Žinoma, kad parapijoje darbavosi kun. Porauskas (tai galėtų būti Petras Porauskas arba Matas Porauskas).

1922 m. bažnyčią konsekrovo vyskupas Pranciškus Karevičius. 1922–1923 m. Kamajuose klebonu dirbo **kun. Jonas Rudminas** (1865–1888–1928 11 25), **1923–1932 m. Kamajų klebonas kun. Antanas Keraitis**. Rengiant Lietuvos Bažnytinės provincijos teritorinius planus (1923–1924 m.), buvo numatytos vyskupijos, pertvarkyti dekanatai, perskirstytos jiems priklausiusios parapijos. Kamajų Šv. Kazimiero parapija, iki tol priklausiusi Obelių dekanatui, buvo priskirta Utenos dekanatui. 1926 m. Kamajuose dirbo tik vienas kunigas – klebonas Antanas Keraitis, Salų kuratoriumi – nuo 1923 metų iki 1930 m. dirbo kun. Petras Porauskas (1873–1898 –?), Duokiškis 1926 m. jau – savarankiška parapija. Nuo 1928 m. klebonui A. Keraičiui į pagalbą paskirtas tik ką išventintas į kunigus vikaras kun. Mykolas Banaitis (1902 09 13–1928 04 24– ?)

Kamajų Šv. Kazimiero bažnyčios ir Utenos dekanato parapijiečiai 1927–1940 metais

Metai/ parapija, dekanatas	1927	1928	1929	1932	1933	1934	1935	1936	1937	1938	1939	1940
Kamajų parapija	5500	5500	5880	5941	5953	5985	6042	6078	6112	6152	6200	6216
Utenos dekanatas	49390	50113	49272	5135 3	5151 8	5239 2	5318 0	5347 0	5184 5	5230 6	5261 1	52867

1929 m. vikarą kun. M. Banį pakeitė tik ką išventintas į kunigus naujas vikaras kun. Adolfas Bausys (1903 12 03–1929 05 25–?), dirbęs iki 1933 m. Kamajų filiją Salas aptarnavo kuratorius kun. Jonas Gudonis (1887–1917–?), nuo 1920 m. dėstęs tikybą Žemės ūkio mokykloje, dirbęs iki 1938 m., tada jį pakeitė kun. Mykolas Grigaliūnas (1907–1931–?). 1925–1929 m. vyko susirašinėjimai su vyskupijos kurija dėl Kamajų bažnytinės žemės servitutų, miškų ir kt. 1930–1931 m. klebono A. Keraičio iniciatyva buvo drenuota bažnytinė žemė. 1924 m. leista Kamajų klebonui daryti bažnytinės žemės mainus su Kamajų dvaro (porceliuojamo) ir miestelio žeme, kad ji būtų viename plote ir arčiau bažnyčios (Duokiškyje žemė už – 10 km., vienkiemis Šapivoliškės už 2, 1/2 km). Duokiškio parapijai atsiskyrus nuo Kamajų, iškilo žemės klausimas ir 1927 m. nuo Kamajų bažnyčios nemokamai atskirtas anksčiau nuomotos duokiškiečių sklypas – padėdami statyti Kamajų bažnyčią jie pilnai užsimokėjo, kiek vertas tas sklypas (Panevėžio vyskupijos kurijos Bažnyčios turtų valdymo tarybos įsakymas 1927 06 13 Nr. 2773).

Kamajų bažnyčia nuo senų laikų kasmet gaudavo iš Kamajų dvaro savininko grafo Reinoldo Pšedzecko veltui po 8 1/2 sieksnių beržinių malkų.

1930 m. sausio 28 d. Nr. 38 Panevėžio vyskupijos kurijos Bažnyčios turtų valdymo tarybos įsakymu patvirtintas Kamajų bažnyčios komitetas (Petras Čepas, Antanas Balbota, Jonas Jagas, Tomas Kriukelis, Juozas Meliūnas, Stanislovas Danys, Juozas Baranauskas, Jonas Smalstys, Jonas Černiauskas, Kazimieras Nakas, Ignotas Baltuška) ir Bažnyčios palaikymo taryba (Petras Čepas, Juozas Meliūnas ir kandidatu Ignotas Baltuška). Komiteto ir tarybos pirmininkas kleb. A. Keraitis.

1932–1944 m. Kamajų parapijos klebonas **kun. Jonas Kriščiūnas**.

Nuo 1933 m. Kamajų Šv. Kazimiero bažnyčioje dirbo klebonas **kun. Jonas Kriščiūnas** (1896 02 16–1919 05 04–1968 12 24). Kam talkino vikarai: 1932–1937 m. **kun. Jonas Lapinskas** (1904 06 13–1930 06 14–1985 06 04) ir tais pačiais metais paskirtas vikaras **kun. Kazimieras Rankelė** (1901–1927–1937 04 11), tačiau 1934 m. jį pakeitė ką tik į kunigus išventintas **kun. Juozapas Varnas** (1909 07 11–1934 05 26–1990 07 09). 1937–1939 m. **kun. Petras Vasiliauskas** (1909 01 22–1934 05 26–?), 1938–1940 m. **kun. Jonas Stajušaitis** (1914 11 05–1938 06 11–1945 09 09).

Bažnyčioje yra Goebelio – Karaliaučiaus firmos 1934 m. pagaminti 12 balsų vargonai, giedojo choras (12 vyrų ir 17 moterų), skamba 1805 m. Rygoje gamintas varpas, o trys varpai, išvežti į Rusiją, nesugražinti.

1936 m. Kamajų klebonas kun. J. Kriščiūnas paskiriamas ir Utenos vicedekanu. Klebonas rado jau nuo 1932 m. čia vikaraujantį kun. **Joną Lapinską** (1904 06 13–1930 06 14–1985 06 04). 1937 m., kun. J. Lapinską iškėlus į Kazliškį, į Kamajus paskirtas vikaras kun. Petras Vasiliauskas (1909 01 22–1934 05 26–?), po metų jį pakeitė kun. **Jonas Stajušaitis** (1914 11 05–1938 06 11–1945 09 09).

1936 m. perstatyta su naujais priedais špitolė, perstatytas tarnų namelis, pertvarkyta malkinė. Užtinkuoti bažnyčios pasienyje ištrupėjimai ir nudažyti. 1937 m. buvo nudažytas klebonijos stogas, špitolėje įrengta salka, nauju stogu apdengtas klojimas, 4 – 5 metrais prailginta salė. Minimi 1937 m. Šv. Kazimiero bažnyčioje dirbę penki bažnyčios tarnai: vargonininkas Adolfas Burakauskas (jam kas mėnesį mokama 40 zl.), zakristijonas Jurgis Judikevičius (15 zl.), varpininkas Pranas Mažeika (10 zl.), panaktinis Vladas Dudonis, skalbėja Teresė Makutėnaitė (2500 zl. metinė alga).

1938 m. penkiais metrais buvo prailginta parapijos salė, išremontuotas jos vidus. Beneficijoje – gontais uždėtas klojimo stogas, nudažyti kai kurių trobesių stogai.

1938 m. rugsėjo 17 d. Kamajuose buvo metinė tretininkų šventė. Tretininkų direktorius klebonas kun. J. Kriščiūnas aukojo šv. Mišias, pasakė pamokslą. Linkejo visiems gražaus sugyvenimo, meilės, tobulumo.

Pagal 1936 m. apyskaitą saugomą Panevėžio vyskupijos kurijos archyve (PVKA) Kamajų parapijoje gyveno 4 410 katalikų ir 391 kitatikis (lenkų 3, stačiatikių 2, sentikių 7, kalvinų 1, žydų 381). 1938 m. šis skaičius kiek pakito – 4 462 katalikai ir 386 kitatikiai (stačiatikių 4, sentikių 6, reformatų 1, žydų 375).

PVKA 1936–1938 m. apyskaitų dokumentuose atsiskleidžia ir Kamajų religinis – kultūrinis gyvenimas, kurį liudija organizacijos, spauda, mokyklos.

1936–1938 m. parapijoje veikė dešimt Katalikiškų brolijų ir draugijų. Kas metai, priėmusieji Pirmąją Šv. Komuniją įsirašydavo į Rožančiaus ir Škaplierių brolijas. Tarkim, 1936 m. įsirašė 115 (52 berniukai ir 63 mergaitės), 1938 m. – 133 (61 berniukas ir 72 mergaitės).

Pateiksime 1936 m. Kamajuose veikusių Katalikiškų brolijų ir draugijų narių skaičių. Pastebėtina, kad narių skaičius kasmet augo, nors ir ne taip ženkliai: tai Maldos Apaštalavimo grupė jungusi 905 asmenis (77 vyrus ir 828 moteris) – analogiškai: Švč. Sakramento 424 (12- 412), Tretininkų 186 (3-183), „Pavasario“ federacija 80 (18- 62), Jaunesniųjų pavasarininkų 116 (49-57), (1937 ir 1938 m. apyskaitose pastarieji nebeminimi), Angelo Sargo 260 (102-158), Lietuvių katalikių moterų sąjunga -42, Katalikų vyrų -57 ir Šv. Vincento a Paulo 46 (11-35).

Keturios organizacijos 1936–1938 m. bažnytiniuose dokumentuose įvardytos kaip neutralios ir priešingos tikybai. Tai Tautininkų sąjunga – 22 nariai, Jaunosios Lietuvos sąjunga 61 narys (32 vyrai ir 29 moterys), analogiškai: Šaulių sąjunga 60 (41–18) ir Vilniui vaduoti sąjunga 21 (16–5).

Įdomus faktas, kad Kamajus 1936–1938 metais pasiekdavo nemaža spaudos ir kas metai keitėsi – didėjo užsisakomų katalikiškų laikraščių. Tarkim, jei 1936 m. ateidavo 404 katalikiški laikraščiai, tai 1937 m. jų skaičius išaugo iki 456, o 1938 m. – iki 616. Jie 1936 m. kamajiškiai prenumeruodavo 366 neutralių laikraščių, tai 1937 m. jų sumažėjo iki 265. 1936 m. Kamajus pasiekdavo 143 priešingi tikybai laikraščiai, 1937 m. jų sumažėjo iki 101. Negausi „geltonosios“ spaudos prenumerata nuo devynių 1936 m. sumažėjo iki keturių 1938 m.

Kamajų Šv. Kazimiero parapijoje 1936–1938 m. veikusios brolijos bei draugijos

1. Katalikiškos organizacijos

Pavadinimas	Narių skaičius	Vyrų	Moterų
1. Maldos Apaštalavimas			
1936 m.	905	77	828
1937 m.	918	77	841
1938 m.	929	78	851
2. Švč. Sakramento			

1936 m.	424	12	412
1937 m.	434	12	422
1938 m.	438	12	426
3. Tretininkų			
1936 m.	186	3	183
1937 m.	187	3	184
1938 m.	182	3	179
4. „Pavasario“ federacija (pavasarininkai)			
1936 m.	80	18	62
1937 m.	67	16	51
1938 m.	102	20	82
5. Jaunesniųjų pavasarininkų			
1936 m.	116	49	57
6. Angelo sargo (angelaičiai)			
1936 m.	260	102	158
1937 m.	149		
1938 m.	150		
7. Lietuvių katalikų moterų sąjunga			
1936 m.			42
1937 m.			50
1938 m.			65
8. Katalikų vyrų (L.K. Vyrų sąjunga)			
1936 m.	57		
1937 m.	57		
1938 m.	58		
9. Šv. Vincento Pauliečio draugija			
1936 m.	46	11	35
1937 m.	45	11	34

1936 m. apyskaitose džiaugiamasi, kad kas antra šeima skaito spaudą, o 1938 m. konstatuojama, kad beveik visi skaito spaudą, turbūt todėl, kad buvo samdyti laikraščių kaltintojai.

Be to, Šv. Kazimiero parapijoje veikė parapijinis knygynas, kuris 1936 m. jau turėjo 210 knygų ir dar buvo nupirkta 60 naujų. 1938 m/. pažymėta, kad parapijinis knygynas turėjo 39 skaitytojus (17 vyrų ir 22 moteris).

Kamajų parapijoje veikė šešios mokyklos: Kamajuose (tikybą dėstė vikaras kun. J. Lapinskas ir klebonas kun. J. Kriščiūnas, Kamajėliuose (kun. J. Kriščiūnas), o Kryliuose – Kalviuose, Kuliuose, Minčiūnuose ir Robliuose – kun. J. Lapinskas, jį iškėlus – mokė naujai atkeltas vikaras kun. Petras Vasiliauskas, o pastarąjį iškėlus, tikybą minėtose mokyklose dėstė kun. J. Stajušaitis.

1936 m. gimnaziją lankė 12 kamajiškių, aukštojo mokslo siekė 4; 2 mokėsi karo mokykloje ir keletas ūkio mokykloje; 1937 m. gimnaziją lankė 16, universitete studijavo 3, 2 – karo mokykloje; 1938 m. gimnaziją lankė 18 kamajiškių, studijavo 4, 2 mokėsi karo mokykloje ir keletas ūkio bei technikos mokyklose.

Aktyvų religinį – kultūrinį gyvenimą Kamajuose 1936–1938 m. sąlygojo ir parapijiečių gausa, ir jaunimo siekis žinių bei mokslo, kurį nutraukė prasidėjęs karas, o visą religinį gyvenimą prislopino sovietinė okupacija.

Parapija karo ir pokario metais

1944 m. liepos mėnesį miestelis ir gretimi kaimai beveik dvi savaites atsidūrė fronto linijoje: mediniai pastatai sudegė, mūriniai buvo apgriauti. Bažnyčia nesudegė, bet buvo sunkiai apdaužyta artilerijos sviedinių, neteko bokšto smailių. 1944 m. rugpjūčio raporte vyskupui K. Paltarokui klebonas kun. J. Kriščiūnas rašė: *Bokštas vienas nuo pusės nugriautas, kitas nors ir stovi, bet labai sušaudytas... Šventoriuje krito 3 didelės bombos... apie 30 parapijiečių žuvo, daug ūkininkų liko be gyvulių.*

Sovietmečiu apie restauraciją nebuvo nei kalbos – tad bokštų smailės baigtos griauti, mūro bokštai uždengti lėkštais stogeliais – taip tęsėsi per 60 metų.

Iškėlus kun. J. Kriščiūną Kamajuose dirbo kunigai 1945 06 10 - **klebonas Stanislovas Masilionis** (1908 01 13–1936–1962 01 23), vėliau keturis metus (1958–1962) dirbęs Salake ir ten miręs. 1948 m. birželio 4 d. apskrities Vykdomojo komiteto nutarimu Kamajų, Duokiškio ir Salų parapijų valdytojams neužregistravus savo parapijų pas Religinio kulto reikalų Įgaliotinį valsčiaus vykdomasis komitetas nutarė paimti į valstybinį fondą neišvardintų parapijų ariamą žemę, pievas, darus, sodus, išskyrus šventorių. Šio nutarimo įvykdymo kontrolę pavesta valsčiaus žemės ūkio skyriui, vedėjui drg. Juozaponiui.

1947–1950 m. Kamajų Šv. Kazimiero parapijos administratoriumi dirbo kun. **Steponas Pelešynas** (1908 10 11–1933 04 01–1984 07 21). 1950 m. Kamajuose jis buvo areštuotas ir nuteistas 10 metų pataisos darbų lagerio. Kurį laiką dirbo į Kamajus buvo paskirtas kun. **Julius Burkus**, atvykęs 1954 m. pabaigoje. Lapkričio 24 d. parašė raštą kancleriui apie tai kad nėra nei bažnytinio antspaudo, nei štampos. Tuo metu Kamajų valsčiaus vykdomojo komiteto pirmininku dirbo Šimėnas.

1959–1974 m. Kamajų Šv. Kazimiero bažnyčioje dirbo **klebonas kun. Antanas Gobis** (1906 05 04–1937 05 22–1995 06 14). 1959 m. lapkričio 10 d. buvo surašytas inventorių, kurį perėmė naujasis kun. A. Gobis. 1960 m. atliktas bažnyčios kapitalinis remontas: perdengtas stogas, suremontuota bažnyčia. 1969 m. sudarytas bažnytinis komitetas. 1974 birželio 4 d. Kamajų Šv. Kazimiero parapiją perėmė **kun. Petras Kiela** (1921 01 15–1946 06 16–2001 07 15), dirbęs čia iki mirties. Per 27 darbo Kamajuose metus kun. A. Kiela nemaža

atliko bažnyčios remontų, puošybos ir tvarkymo darbų. Jau per pirmus metus bažnyčia buvo išdekoruota, sutvarkyta elektros instaliacija, įvesti garsiakalbiai, sutvarkyta didelė dalis bažnyčios stogo. Įtaisyti 7 šviestuvai, naujos trejos durys, perdažytos grindys, pertvarkyti parapijiniai namai. Padarytos naujos durys, 20 kėdžių, įsigyta 24 m. kiliminio tako, „Betliejus“ Šv. Kazimiero vėliava, 4 albos, 4 kamžos, restauruotas kryžius prie celūno. Suderinti vargonai, sudėti antri langai bažnyčioje, įrengti nauji vandens surinkėjai. Perdažytos bažnyčios grindys, paneliai, suolai, į bažnyčią įvestas naujas kabelis, perdažytas bažnyčios stogas. Remontuotas – praplėstas gyvenamasis bustas – namas. Prie nutekėjimo vamzdžių išcementuoti takai, perdažytas lavoninės stogas, paremontuotas ūkinis pastatas. Paauksuotas didysis altorius, nudažytas bažnyčios stogas, įsigyta jubiliejinė vėliava ir arnotas.

Pradėta galvoti apie bokštų smailių atstatymą, jau laisvėjant politiniam klimatui imtos kaupti lėšos. 1990 m. jau buvo sukaupta lėšų ir dalis medžiagų bokštų smailėms atstatyti. Kun. Petras Kiela 1991 m. buvo užsakęs projektą, kurį 1992 m. parengė PRPI, tačiau pinigams nuvertėjus, numatytiems darbams jų nebeužteko. 1987, 1993–2001 m. kaip altarista Kamajuose dirbo kun. **Bronislovas Simsonas** (1925 09 18–1949 09 25–2001 08 06), miręs ir palaidotas Kamajuose; 1989 ir 1990 m. – kun. **Jonas Skirelis**, palaidotas Salose. 1990 m. lapkričio 6 d. klebonas vyskupijos kurijai praneša apie nacionalizuotus pastatus ir kam jie šiuo metu naudojami: buvusi mūrinė klebonija (dabar ten verslai). Kamajų bažnytinis komitetas sutinka nuomos pagrindu leisti ten įrengti ligonių – senelių slaugos namus; Svirnas – įrengta virtuvė; Mūrinis tvartas – grūdų sandėlis; Pirtis – jau nugriauta. Du klojimai: vienas sudegė, kitas – nugriautas. Senelių prieglauda – butai; Prieglaudos pirtis – nugriauta; Parapijos salė sovietmečiu paversta kultūros namais.

1991 m. kun. A. Kiela bažnyčioje įrengė naują į žmones atgręžtą altorių; 1992 – 1993 m. įsigijo Šv. Kazimiero vėliavą, katafelį. 1996 m. buvo nudažytas bažnyčios stogas. 2000 m. – Krikščionybės jubiliejui pastatytas Kryžius. 2001 m. rugsėjo 1 d. Kamajų parapiją perėmė kun. **Raimondas Kazlauskas**, čia dirbęs iki 2011 m. balandžio 29 d. 2001 m. buvo suremontuoti bažnyčios išoriniai laiptai. Kun. R. Kazlausko sprendimu 2006 m. dalis šventoriuje stovėjusios ir dar nesugedusios medienos buvo panaudota bažnyčios grindims remontuoti ir vidaus apdailai. Tuo metu L. A. Trumponis – dirbo Rokiškio rajono architektu ir 2007 m. balandžio 26 d. pateikė Kamajų Šv. Kazimiero bažnyčios bokštų smailių atstatymo projektą. Po 2007 gegužės 28 d. audros buvo nuplėštas vieno bokšto laikinas stogas, o kito bokšto išklabinatas. Tad susidarė palanki situacija nebedengti laikinų stogų, o atstatyti bokštų smailės. Dėl finansinės paramos bokštų smailių atstatymui Panevėžio vyskupas Jonas Kauneckas kreipėsi į tuometinį Lietuvos Respublikos Ministrą pirmininką Gediminą Kirkilą. Deja, Kamajų Šv. Kazimiero bokštų smailės ir šiandieną neatstatytos.

2011 m. balandžio 29 d. (dekretas Nr. 85/11) Kamajų Šv. Kazimiero parapijos klebonu ir Duokiškio Šv. Onos bei Salų Šv. Kryžiaus parapijų administratoriumi paskirtas kun. **Andrius Šukys**, gegužės 31 d. parapiją perėmė iš čia beveik 10 metų dirbusio kun. Raimondo Kazlausko.

Kamajų Šv. Kazimiero parapijoje šventoriaus tvarkymo darbų metu iškirta dalis medžių. Sielovados srityje plotmėje dirbama įvairiomis kryptimis. Parapijos gyvenimas siejamas su liturginiu kalendoriumi ir siekiama tikinčiųjų bendradarbiavimo, atliekant konkrečius darbus ir vykdant evangelizaciją.

Pagal parapijiečių surašymo duomenis (2014 m. gruodžio mėn.) Kamajų parapijoje pastoviai gyvena per 1100 žmonių (keli žmonės kitatikiai, kaimuose gyvena per 600 žmonių, Kamajų miestelyje – 500). Parapijai priklauso šie kaimai (*nurodytos vietovės, kuriose nuolat gyvena žmonės*): Mickūnai, Vaštakai, Čizai, Žvirbliškiai, Kamajėliai, Kuokšiai, Skeiriai, Labiškis, Kremesiškiai, Pikietų viensėdis, Kariūnai, Radžionis, Pimpiškis, Varliai, Kuosiai (dalis kaimo), Skrebiškis, Pašilė, Rūdžiai, Rūdžių vnk., Aukštakalniai, Kurkliečiai, Kryliai, Verksnionys, Taraldžiai, Mieliūnai, Vaičionys, Laukagalai, Nemeniūnai, Gaveikiai, Kamšiškis, Petriošiškis, Gyviai, Žeimiai, Juodonys, Ažubaliai, Kalviai, Kamajai.

Kamajų parapijoje yra Suaugusiųjų ir Jaunimo giedotojų grupės. Gyvojo Rožinio draugija vienija per 60 maldininkų.

Kamajus garsina kunigas ir poetas Antanas Strazdas (1760-1833). Aikštėje, medžių paunksmėje, - paminklas poetui, baudžiauninkų dainiui (pastatytas iš aukų 1933 m., skulpt. A. Aleksandravičius). Kapinėse - kuklus jo kapas. Poetas Kamajuose gyveno nuo 1816 m. iki mirties. Kunigo tikrasis pašaukimas- poetinė kūryba. 1814 m. išleido „Giesmes svietiškas ir šventas“.

Daugumoje pasaulietišių kūrinių A. Strazdas apdainavo sunkią baudžiauninkų dalį. Ilgainiui jos virto liaudies dainomis. Jo vardu pavadinta Kamajų gimnazija, viena gražiausių miestelio gatvių. Tačiau nežinoma tikroji A. Strazdo palaidojimo vieta.

Po daugelio metų atvykęs vyskupas, neradęs garsios giesmės „Pulkim ant kelių“ autoriaus kapo, liepęs pastatyti paminklą kapinių centre.

